

**Dagdas novada skolēnu
konkursa**

DAGDAS NOVADA LEPNUMS 2015

**radošo darbu
krājums**

**Sasildi auksto
ar savu elpu,
no dzīvības avota smeltu.
Sasildi aukstumā dzisušo telpu
ar sirsnīgu vārdu
caur savu dvēseli ņemtu.
Dedz gaismu dvēselē,
lai esi gaišs
kā saule, mēness debesīs,
kā zvaigžņu spozmē gaiss.**

V.Kokle - Līviņa

Dagdas novadā ikdienā mums ir iespēja sastapt daudz cilvēku. Bieži vien mēs pat nenojaušam, ka starp viņiem ir īsti iedvesmojoši paraugi mūsu skolēniem. Mūsu skolēni kopā ar saviem skolotājiem kā caur palielināmo stiklu izgaismojuši šos sev iepazītos cilvēkus un atklāj mums Dagdas novada ļaudīm. Ar tradicionālo krājumu sniedzam ieskatu arī Jums iepazīt šos cilvēkus. Šoreiz tie būs stāsti par 22 cilvēkiem. Tas, kurš dara labu citam, vēl vairāk dara labu pašam sev – ne tajā nozīmē, ka viņu par to gaidītu balva, bet gan tajā, ka apziņa, ka padarīts labs darbs, pats par sevi sniedz lielu prieku.

Paldies skolēniem un viņu skolotājiem!

Dagdas novada IKSN vadītāja Marija Mickeviča

Konkursa dalībnieki

ZINTIS ZAČESTS	Šķaunes pamatskola
ILVIJA ČAPKEVIČA	Šķaunes pamatskola
SINDIJA ANDŽĀNE	Šķaunes pamatskola
LAURIS MEKŠĀNS	Šķaunes pamatskola
EVITA KAŠE	Šķaunes pamatskola
DANIELA KISEĻOVA	Šķaunes pamatskola
SABĪNE RAPŠA	Ezernieku vidusskola
JŪLIJA MOŠAKA	Ezernieku vidusskola
OLITA BRENČA	Ezernieku vidusskola
VIOLA DANIELA KISEĻOVA	Ezernieku vidusskola
IRĒNA ZVIDRIŅA	Dagdas vidusskola
LINDA SLAPIŅA	Dagdas vidusskola
DANIELA ČAPKEVIČA	Dagdas vidusskola
BAIBA ANNA OZOLIŅA	Dagdas vidusskola
AIRITA OLEHNOVIČA	Dagdas vidusskola
SINTIJA VIRZA	Dagdas vidusskola
EVITA LOŽKINA	Andzeļu pamatskola
JĀNIS BURCEVS	Andzeļu pamatskola
VALĒRIJA MOŠAKA	Ezernieku vidusskola
VIOLA GRUNDĀNE	Konstantinovas sākumskola
ANITA KEKERE	Asūnes pamatskola
MARIJA KASKEVIČA	Asūnes pamatskola
LIDIJA GEKA	Dagdas vidusskola

Skolēnu eseju varoņi

SANDRA DROZDOVA	Sarkanā Krusta Jaunatne Šķaunes nodaļas vadītāja
ZOJA ANDŽĀNE	Šķaunes pamatskolas direktore
AIVARS ZAČESTS	robežsargs
ŽANNA RAPŠA	Šķaunes pamatskolas skolotāja
ANNA OSIPOVA	Ezernieku vidusskolas skolotāja
BRONISLAVA ANDŽĀNE	Ezernieku vidusskolas skolotāja
INA ŽILINSKA	Ezernieku PII skolotāja
ANNA KRILOVA	Dagdas vidusskolas skolotāja
OTĪLIJA LOGINOVA	Andzeļu pamatskolas skolotāja
VALENTĪNA STEPIŅA	Konstantinovas sākumskolas PII grupas skolotāja
PĒTERIS SKREBS	ugunsdzēsējs
OLGA SAULE	bibliotekāre
NATĀLIJA SILINEVIČA	fizioterapeite
SILVIJA PAULIŅA	Dagdas vidusskolas skolotāja
ILONA BRONKA	bibliotekāre
VIKTORIJA VIRZA	māmiņa
VIJA GIPTORE	feldšere
DIĀNA LUKJANSKA	klasesbiedrene
ERNESTS MUIŽNIEKS	vectēvs
INETA ANDŽĀNE	tante
LUDMILA SAVLUKA	māmiņa
ILONA AUGUSTOVA	bibliotekāre

Sandra Drozdova

Latvijā dzīvo ap 2 miljoniem cilvēku, un, manuprāt, ar katru no tiem var lepoties. Bet manā pagastā dzīvo viena ļoti aktīva, atsaucīga, izpalīdzīga un radoša sieviete, un es varu apgalvot, ka viņa noteikti ir cienīga kļūt par „Dagdas novada lepnumu 2015.". Šo izcilo sievieti sauc Sandra Drozdova.

Sandra dzimusi un augusi Madonas novadā, bet 1994. gadā pārcēlās dzīvot uz Šķauni. Viņai ir liela ģimene: trīs braši dēli, čakla meita, jautrs un mīlošs vīrs un mazmeitiņa. Bērni jau ir pieauguši, bet ļoti mīl savu māmiņu, tāpēc bieži brauc ciemos.

Šķaunes pagastā Sandra vada Sarkanā Krusta Šķaunes nodaļu jau 13 gadus. Aktīvi nodarbojas ar labdarību, mudina arī citus iesaistīties un palīdzēt. Šim darbam viņa velta ļoti daudz laika un spēka. Cenšas realizēt pēc iespējas vairāk projektu, tādā veidā Sandra palīdz daudziem cilvēkiem, kuriem ir kādas problēmas. Viena projekta rezultātā Šķaunē tika atvērta „Māmiņu centrs". Šo centru apmeklē dažāda vecuma bērni. Te viņiem tiek piedāvātas radošās darbnīcas, dažādi pasākumi un aktivitātes, kā arī „Māmiņu centrā" ir iespējams izmantot veļas mazgājamo mašīnu un dušas telpu. Par mazu samaksu tas ļoti atvieglo dzīvi daudziem cilvēkiem.

Pēc Sandras iniciatīvas 2011. gadā tika izveidota Sarkanā Krusta Šķaunes jauniešu biedrība. Šajā biedrībā piedalos arī es. Man ļoti patīk sadarboties ar Sandru, jo viņa ir ne tikai laba organizatore, bet arī labs draugs, kuram var uzticēt noslēpumus un var nākt pēc palīdzības jebkurā laikā. Mēs, jaunieši, palīdzam realizēt projektus, organizēt aktivitātes un pasākumus bērniem. Mēs piedalāmies dažādās akcijās, apmācībās un nometnēs. Visvairāk man patīk tas, ka Sandra vienmēr atkārto: „Jaunieši ir mūsu nākotne, viņiem ir tikai jādod iespēja pašiem darboties!"

Pavisam nesen Sandra kļuva par vadītāju Bērziņu brīvā laika pavadīšanas centrā „Upmala". Ar Šķaunes un Bērziņu jauniešu palīdzību centrā viņa rīko izzinošas sporta aktivitātes un pasākumus, kuros tiek iesaistīti bērni no dažādiem Dagdas novada pagastiem. Manuprāt, tā ir lieliska iespēja iegūt jaunus draugus, iemācīties kaut ko jaunu un gūt daudz pozitīvu emociju.

Pēc manām domām, Sandra ir pelnījusi kļūt par „Dagdas novada lepnumu", jo viņa velta milzumdaudz laika, lai apkārtējie cilvēki justos mazliet laimīgāki. Es vēlētos būt līdzīga viņai un palīdzēt citiem cilvēkiem!

Ezernieku vidusskolas skolniece
Valērija Mošaka
Skolotāja: Aina Zariņa

Sandra Drozdova

Labdien, šodien gribētu pastāstīt par Sandru Drozdovu, jo viņa dara daudz laba mūsu Šķaunes ciemata bērniem! Mēs visi viņu mīlam un cienām.

Pateicoties Sandrai, man bija iespēja doties ekskursijā uz Siguldu un koncertu Musiqq.

Sandra ir veiksmīgi uzrakstījusi dažādus projektus.

Viens no tiem ir iemīļotākais bērnu rotaļu laukums visiem bērniem. Man ļoti patīk pavadīt brīvo laiku Māmiņu centrā.

Kopā ar Sandru mēs izveidojam jaukas dāvanas mūsu radniekiem! Esam veidojuši dāvanas pensionāriem!

Man patīk tas, ka Sandra ir labsirdīga, izpalīdzīga un prot kontaktēties ar katru bērnu.

Pati Sandra ir četrus bērnu māmiņa un vecmāmiņa pirmajam mazdēliņam. Sandra prot samīļot ne tikai savus bērnus, bet arī Māmiņu centra apmeklētājus.

Es pateicos Sandrai par to, ka mūsu ciematā notiek dažādas aktivitātes, kurās mēs labprāt piedalāmies! Paldies Tev, Sandra!

Šķaunes pamatskola
Sindija Andžāne
Skolotāja Ināra Andžāne

Ernests Muižnieks

Konkursam "Dagdas novada lepnums" izvirzu savu vectēvu Ernestu Muižnieku, jo viņš ir aktīvs un atsaucīgs cilvēks.

Vectēvs ir beidzis Šķaunes pagasta Tīmaņu pamatskolu. Mācības turpina Limbažu arodskolā par namdari. Pēc dienesta Kaļiņingradā strādā par šoferi sovhozā "Šķaune". Pēc Latvijas valsts neatkarības atgūšanas 15 gadus nostrādā valsts robežsardzē. Par apzinīgi veiktajiem pienākumiem ir apbalvots ar II šķiras atzinības krustu. Tagad viņš ir pelnītā atpūtā, bet viņš joprojām interesējas par vēsturi, ģeogrāfiju, militāro jomu, lasa daudz grāmatu. Vectēvam patīk sportot un ceļot. Braucot ceļojumā pa Latviju, vecvecāki ņem mani un brāli līdzi.

Mans vectēvs ir Šķaunes folkloras kopas "Gaiļupeite" dalībnieks. Nesen uzstājies koncertā, kas bija veltīts Latvijas dzimšanas dienas svinībām. Viņš ir aktīvi piedalījies Dziesmu un deju svētkos Rīgā.

Vectēvam interesē arī tehnika. Viņš daudz darbojas garāžā, ir samontējis paštaisītu traktoriņu un tam piekabināmos agregātus - sniega lāpstu, grābekli, pļaujmašīnu, iekrāvēju.

Uzskatu, ka mans vectēvs Ernests Muižnieks ir atbildīgs, enerģisks Latgales patriots, kas pelnījis būt Dagdas novada lepnums. Es ļoti mīlu savu vectēvu!

Šķaunes pamatskola
Lauris Meikšāns
Skolotāja Ināra Andžāne

Aivars Začests

Uzskatu, ka ir daudz radošu, aktīvu, centīgu cilvēku, par kuriem ir vērts runāt un rakstīt.

Cilvēks, ar kuru es lepojos, ir mans tēvs - Aivars Začests, jo viņš ir paveicis daudz laba, strādājot par robežsargu. Viņš lielisks cilvēks, ar mammu audzina mani un manu māsu, kā arī ir labs savas profesijas pārstāvis.

Mans tēvs par robežsargu strādā jau vairāk nekā 20 gadus. Viņš jau no agras bērnības nodarbojas ar sportu: futbolu, slēpošanu. Pēc kāda laika sāka nodarboties ar svara bumbas celšanu, kur ieguva ļoti labus panākumus. Līdz 5. klasei viņš mācījās Šķaunes pamatskolā, pēc tam pabeidza Pudinovas astoņgadīgo skolu, Malnavas tehnikumu, dienēja armijā, tad devās studēt uz Policijas akadēmiju. Beidzis studijas, Aivars sāka strādāt par robežsargu. Pirmā darba vieta bija Pātarniekos. Ar laiku nāca labāks piedāvājums strādāt tuvāk mājām – Šķaunē. Lai iegūtu atbilstošu izglītību, tēvs nolēma mācīties Rēzeknes robežsargu skolā. Šogad tētis sāka pildīt robežsarga pienākumus Robežnieku nodaļā, jo vairākus gadus jau bija nostrādājis Šķaunē.

Kaut arī tētis ir ļoti aizņemts cilvēks, viņš vienmēr atrod laiku man un manai mātai. Kopīgi mēs pavadām brīvo laiku, apmeklējam dažādus pasākumus, strādājam mājas saimniecībā.

Par apzinīgu darbu mans tēvs ir saņēmis vairākus apbalvojumus. Vienu pasniedza Ministru prezidents Valdis Dombrovskis.

Uzskatu, ka mans tētis ir savas dzimtenes patriots, jo rūpējas par tās robežu neaizskaramību. Ar lepnumu noskatos, kad viņš robežsargu formā dodas pildīt savus darba pienākumus. Uzskatu, ka viņš ir cilvēks ar spēcīgu raksturu, ar kuru vērts lepoties.

Zintis Začests
9.klase
Šķaunes pamatskola
Skolotāja-Žanna Rapša

Zoja Andžāne

Tādu cilvēku, ar kuriem var lepoties, mūsu novadā ir daudz. Es izvēlējos mūsu klases audzinātāju Zoju Andžāni, jo viņa patiešām daudz dara skolas labā, rūpējas par saviem audzēkņiem, ir aktīvs cilvēks.

Zoja Andžāne ir gan direktore, gan 9.klases audzinātāja. Kopš 2002.gada viņa pilda direktores pienākumus Šķaunes pamatskolā. Viņa ir arī matemātikas skolotāja 7.-9. klasēs.

Viņa labi vada savas stundas, gatavo skolēnus matemātikas olimpiādēm, kā arī dažādiem konkursiem gan novada, gan republikas mērogā. Nesen mēs bijām 7.-9. klašu skolēnu komandu tikšanās pasākumā "Ceļā uz Latvijas simtgadi". Skolotāja Zoja mums palīdzēja izveidot prezentāciju un bukletu. Mēs lepojāmies, ka viņa ir mūsu klases audzinātāja. Mēs varam apspriest ar viņu dažādus jautājumus, viņa neatteiks, vienmēr palīdzēs.

Vēl direktore daudz laika veltī daudzu projektu izveidei. Pateicoties tam, mums ir iespēja doties ekskursijās pa Dagdas novadu un visdažādākajām vietām Latvijā. Skolēni ir ļoti pateicīgi, ka viņi var iepazīt daudzus interesantus objektus.

Skolotāja Zoja ir sabiedriska, jautra, saprotoša. Viņa palīdz skolēniem savu brīvo laiku pavadīt lietderīgi un veselīgi. Vasarās mēs darbojamies nometnēs, kuru laikā gūstam daudz pozitīvu emociju, jaunas zināšanas, attīstām savu radošumu. Skolotāja Zoja ir sabiedriska, tāpēc mūsu skolā viesojas ciemiņi no Norvēģijas.

Esmu pārliecināta, ka mūsu skolas direktore Zoja Andžāne ir tāds cilvēks, ar kuru var lepoties visi skolēni un viņu vecāki.

Ilvija Čapkeviča
9.klase
Šķaunes pamatskola
Skolotāja- Žanna Rapša

Bronislava Andžāne

Skola ir mūsu otrās mājas, kur iegūstam zināšanas un dzīves pieredzi. Skolotāji, mācot un audzinot, aizstāj vecākus. Būt par skolotāju ir grūts un atbildīgs darbs, kas prasa lielu pacietību. Skolotājs paver durvis uz nākotni, un no mums atkarīgs, vai ienāksim pa šīm durvīm.

Ezernieku vidusskolā Bronislava Andžāne jau 30 gadus strādā par matemātikas skolotāju un direktora vietnieci izglītības jomā. Šis darbs prasa garīgo enerģiju un augstu atbildības sajūtu. Pirms tam skolotāja Bronislava 5 gadus nostrādāja Šķaunes pamatskolā, savā dzimtajā skolā, mācot matemātiku un krievu valodu. Viņa ir atbildīgs un iejūtīgs cilvēks, kas vienmēr cenšas izprast citu cilvēku rūpes un risināt konfliktus, uzklusot dažādus viedokļus.

Profesijas izvēlē noteicošā loma izrādījās klases audzinātājam, kurš iemācīja mīlēt matemātiku ne tikai viņai. Skolotāja neuzskata sevi pat matemātiķi, bet par matemātikas pedagogu gan. Izvēloties šo profesiju, Bronislava Andžāne vēl nenojauta, ka lielai daļai skolēnu būs grūti iemācīt prasmi ilgstoši koncentrēties garīgai piepūlei, loģiski domāt, saprast abstraktas lietas. Strādājot ar skolēniem, skolotāja cenšas parādīt to, ka arī matemātika var būt saprotams un viegli apgūstams priekšmets.

Katrs skolotājs, redzot sava darba rezultātus, jūtas gandarīts, kad skolēni piedalās novada olimpiādēs, iegūst godalgotas vietas, kā arī tiek līdz valsts līmenim. Savus skolēnus Bronislava Andžāne vēlētos redzēt kā krietnus cilvēkus, kuriem ir vēlme un iespējas veiksmīgi veidot savu profesionālo karjeru, apgūt nepieciešamās zināšanas, prasmes un būt laimīgiem personīgajā dzīvē.

Es lepojos ar novadu, kurā dzīvoju, ar savu pagastu, ar savu skolu, bet vēl vairāk es lepojos ar to, ka mūsu novadā ir sastopami cilvēki, kuri domā ne tikai par sevi, bet arī par apkārtējiem. Mūsdienās tas ir liels retums, tāpēc cienīsim un būsim pateicīgi šiem cilvēkiem par centību, godīgumu un labo sirdi.

Olita Brenča

11.klases skolniece

Ezernieku vidusskola

Katrs bērniņš savā ģimenē jūtas droši. Blakus vienmēr ir tētis un mamma, kas viņu mīl, atbalsta, rūpējas un spēj atrast mierinājuma vārdus. Mājās tiek piedzīvotas visspilgtākās bērniības emocijas: pirmie vārdi, nedrošie soļi. Tad pienāk brīdis, kad viņa priekšā atveras pavisam cita pasaule – bērnudārzs. Tur ir tik daudz jaunu draugu, spēļu un rotaļlietu. Ikkatrs cilvēks, atceroties bērniību, piemin savu bērnudārza audzinātāju, jo tieši viņa, kad blakus nav vecāku, vienmēr nomierina un pašēlo. Es uzskatu, ka Dagdas novada lepnums ir Ezernieku PII audzinātāja Ina Žilinska .

Es ļoti labi atceros savu pirmo dienu bērnudārzā. Māmiņa veda mani pie rokas, un acīs bija manāms neliels uztraukums par nezināmo. Atverot bērnudārza durvis, mūs sagaidīja mīļa un smaidīga audzinātāja Ina. Viņa prata bērnus iedrošināt, nomierināt un radīt interesi par kādu nodarbību. Atvadu asaras no māmiņas sejas nožuva, jo viņa bija pārlicināta, ka atstāj bērnu drošās rokās.

Ina Žilinska ir ļoti atbildīga, sirsnīga, labvēlīgi izturas pret visiem audzēkņiem. Atceros jaukus un interesantus pasākumus, kurus vadīja audzinātāja. Viņa spēja iejusties gan sniegavīra, gan Ziemsvētku vecīša, gan multfilmu varoņu lomās. Ar savu aktivitāti un radošumu pasākumos aizrāva ikvienu bērnu un viņu vecākus. Pēc jauki pavadītās dienas bērnudārzā, neviens nevēlējās doties mājās, jo jāatvadās no savas mīļās audzinātājas un draugiem.

Bērnudārzā sākās ceļš uz zināšanu pasauli. Audzinātāja Ina mācīja mums veidot jaunus un vēl nezināmus vārdus, rakstīt, skaitīt, uzmanīgi klausīties. Šīs prasmes noderēja, uzsākot patstāvīgos soļus skolā. Arī tagad viņa mūs aicina ciemos uz bērnu dārzu. Vienmēr ir prieks satīties, kopā kavēties bērniības atmiņās un atcerēties visus interesantākos piedzīvojumus.

Ina Žilinska ieaudzināja draudzīgumu, godīgumu un vēlmi aktīvi darboties dažādos pasākumos. Esmu priecīga, ka bērniība bija pilna ar tik pozitīvām emocijām un atmiņām par bērnudārzu. Nekad neaizmiršu kopā pavadītās jaukās dienas.

Ezernieku vidusskolas
9. klases skolniece
Viola Daniela Kiselova

Anna Osipova

Latvijā ir daudz talantīgu, gudru, izpalīdzīgu, atsaucīgu cilvēku. Parasti tās ir tādas personības, kas paši neapzinās, cik daudz dara citu labā. Arī mūsu nelielajā novadā tādu cilvēku ir daudz. Tie ir gan šoferis, gan pārdevēja, gan mīļa māmiņa un tētis. Tāda ir arī matemātikas skolotāja Anna Osipova. Viņa savas zināšanas nodod skolēniem.

Ar skolotāju Annu esmu pazīstama jau kopš 1. klases.

Kaut gan viņa mācīja fiziku un matemātiku vecākajās klasēs, tomēr skolotāju pazina un mīlēja ikviens sākumskolnieks.

Skolotāja Anna par savu nākotnes profesiju sāka domāt jau agrā bērnībā. Viņa ļoti gribēja līdzināties savai tantei, kura arī strādāja par skolotāju. Anna atklāj, ka viņu vienmēr ir saistījis šis darbs.

Skolotāja mācījās Daugavpils Pedagoģiskajā institūtā Fizikas un matemātikas fakultātē. Lai strādātu par skolotāju, ir nepieciešamas ne tikai zināšanas, jābūt arī saprašanās ar bērniem, tie jāmīl. Skolotāja spēj ielūkoties bērnu sirdīs. Viņas daudzus gadus krātā pieredze palīdz mums- skolēniem- kāpt augstāk zinību kalnā.

Viņa prot atrast laiku ikvienam un vienmēr palīdz, ja vien tas ir nepieciešams. Viņas vadītās matemātikas stundas ir interesantas. Skolotāja grūtās un nesaprotamās matemātikas formulas skaidro tā, ka tās saprot visi skolēni klasē.

Skolotāja Anna ir ļoti labestīga, atsaucīga. Viņa izstaro prieku un laipnību, padarot mūsu dzīvi gaišāku un krāsām bagātāku. Skolotāja nekad nav nomākta un drūma, viņa ir optimiste un labprāt dalās savā priekā ar citiem. Anna ir viena no manām mīļākajām skolotājām.

Skolotāja Anna ir arī mīļa māmiņa dēlam un meitai, kuri bieži brauc ciemos, un gādīga vecmāmiņa vienīgajam mazdēlam.

Paldies viņai par to, ka tik pacietīgi, apzinīgi un veiksmīgi sagatavo skolēnus olimpiādēm un konkursiem, par to, ka palīdz labāk apgūt mācību vielu, par to, ka vienmēr mūs atbalsta un uzklausa.

Ezernieku vidusskolas
9. klases skolniece
Jūlija Mošaka

Žanna Rapša

Kaut gan Dagdas novada teritorija nav liela, šeit dzīvo daudz talantīgu, radošu un ievērojamu cilvēku, ar kuriem var lepoties. Bija grūti izvēlēties vienu no visiem. Es nolēmu rakstīt par savu mammu - talantīgu skolotāju, aktīvu cilvēku un gādīgu māmiņu.

Mana mamma Žanna Rapša ir latviešu valodas un literatūras skolotāja. Tas ir cieņas vērts darbs, jo no viņas ir atkarīga jaunās paaudzes izglītība. Manuprāt, skolotāja Žanna šo pienākumu izpilda ļoti labi, jo jau 25 gadus viņas vadītās stundas ir interesantas un aizrautīgas. Viņas skolēni aktīvi piedalās olimpiādēs un konkursos ne tikai Dagdas novadā, bet arī Latvijā. Viņa strādā ar bērniem ne tikai stundās, bet arī vada pašpārvaldes un deju pulciņus. Skolotāja māca bērnus lietderīgi izmantot savu brīvo laiku. Par savu darbu skolotāja Žanna tika apbalvota nominācijā „Gada Skolotāja - 2014” interešu izglītībā.

Žanna aktīvi iesaistās pagasta kultūras dzīvē. Agrāk viņa dziedāja folkloras kopā un dejoja tautas deju kolektīvā, bet tagad neviens koncerts neiztiek bez viņas vadītā deju pulciņa dalībniekiem. Katru gadu Ziemassvētkos viņa dzied Baznīcas korī. Varu apgalvot, ka Žanna ir mīloša māmiņa, kura audzina divus bērnus- Sabīni un Kasparu. Kaut arī brālis jau strādā un dzīvo atsevišķi, mamma katru dienu sazvanās un aprunājas ar viņu. Katras nedēļas nogali Kaspars mēro tālo ceļu no Baltinavas, un mēs esam kopā.

Es lepojos ar savu mammu un esmu pārliecināta, ka gribu būt līdzīga viņai. Uzskatu, ka mamma ir cilvēks, kurš iedvesmo uz labiem darbiem, ar kuru var lepoties.

Ezernieku vidusskolas
10.klases skolniece
Sabīne Rapša

Anna Krilova

Mazdrusciņ, vēl mazdrusciņ...Beidzot! Beidzot es to izdarīju!

Maza meitene kādreiz iestādīja sīpoliņus ar cerību izaudzēt lielus šķirnes sīpolus. Tā nebaidījās no sagaidāmajām grūtībām, bija droša savās vēl pavisam niecīgajās spējās, jo blakus bija cilvēks, kurš spēja pārliecināt un cieši nostiprināt galveno izaugsmes pamatu - Dagdas 104. Mazpulka vadītāja un manas mazpulcēnu dzīves galvenā režisore - Anna Krilova.

Ar vadītāju Annu Krilovu es iepazinos vēl tad, kad mācījos 3. klasē. Man pirmais uzticētais projekts "Sīpoli" - viens kilograms 'Herkules' šķirnes sīpoliņu. Vadītāja palīdzēja man sagatavoties rudens forumam, kur mans uzdevums bija pārstāvēt savu pirmo

projektu, prezentējot pētījumu par sīpolu šķirni. Kopīgiem spēkiem mēs veiksmīgi pārstāvējām piecus projektus, kas jau nebija vienkāršie "Sīpoli", bet daudzu gadu laikā izveidotā "Lopkopības rokasgrāmata". Pēc piecu gadu darbības, pateicoties Annai Krilovai, man piešķīra "Goda nomināciju". Ja man būtu iespēja šo nomināciju piešķirt kādam citam, tad nevilcinoties es to piešķirtu manai vadītājai par to, ka viņa vienmēr mani atbalstīja un palīdzēja man saprast, ka vienmēr vajag mēģināt un atkal mēģināt, un nekad nepadoties, ka iecerēto var sasniegt ar smagu darbu. Ar tādu devīzi galvenais darba auglis mazpulkos bija sasniegts, piedaloties "Rītdienas Sējējā" - visprestīžākajā konkursā Latvijas nozarēs. Pakļauti lielai spriedzei un konkurencei, vairākkārt izvērtēti žūrijas komisijas priekšā, godam kļuvām par laureātiem un otrās vietas ieguvējiem. Noslēguma ceremonijas pasākums kļuva par visskaistāko pasākumu manā dzīvē. Manās atmiņās vienmēr paliks krāšņās "Ziemeļblāzmas" telpas, izstāžu galerijas un atvadu bilde kopā ar prezidentu, zemkopības ministri un dārgo vadītāju Annu Krilovu. Atceraties to sākumu par sīpoliņiem? Esmu droša - viss, kas sākas, sākas no mazumiņa. Solim pieliekot soli uz priekšu, tu esi tuvāk savam mērķim.

Vadītāja ir arī tā, kas atbalsta mazpulcēnus, piedaloties kopā ar viņiem sporta spēlēs un dažādās nometnēs. Nometnes ir tās, kas garīgi saliedē mazpulcēnus un ļauj iepazīties ar jauniešiem no citiem novadiem un citām valstīm. Tās ir emocijas, kuras izteikt vārdos nav iespējams, un jaukās atmiņas, kuras silda katra dalībnieka sirdi.

Mūsu novadā arī tika organizētas gan sporta spēles, gan nometnes, kā arī forumu prezentācijas, pateicoties tam, ka Anna Krilova kā galvenais organizators uzņēmās lielu atbildību. Mazpulcēni no dažādiem Latvijas novadiem iepazīnās ar mūsu novadu un tā vēsturi. Anna Krilova prata pārstāvēt Dagdas novadu augstā līmenī. Tas ir bijis daudzu gadu cītīgs un neatlaidīgs darbs Dagdas novada un mazpulcēnu labā. "Nedomāsim, ka ar vārdiem vien pietiek. Simts un tūkstoškārt svarīgāks par visiem vārdiem ir piemērs un priekšzīme," tā ir teicis bijušais mūsu valsts prezidents Kārlis Ulmanis.

Mazpulcēns vienmēr sirdī paliks mazpulcēns - dabas bērns. Mana vadītāja ir piemērs man, kuram līdzināties un pēc kura tiekties dzīvē. Cilvēks ar neizsīkstošu spēku, konkrētiem mērķiem savā dzīvē un profesionālismu savā jomā. Man vienmēr mazpulkus atgādinās mazā ābelīte, kas tika uzdāvināta manai ģimenei. Šobrīd tā vēl ir pavisam maza, bez augļiem, bet es ticu, ka kādreiz tā atraisīs pirmos ābeļziedus. Es, Dagdas jaunatnes un mazpulcēnu vārdā, atzīstu par "Dagdas novada lepnumu 2015" 104. mazpulka vadītāju Annu Krilovu un saku lielu paldies!

Irēna Zvidriņa
12.b klase
Dagdas vidusskola
Latviešu valodas un literatūras skolotāja Rita Orole

Pēteris Skrebs

Ugunsdzēsēju profesija ir viena no bīstamākajām un svarīgākajām profesijām pasaulē, jo bieži vien no ugunsdzēsēju ātras darbības ir atkarīga citu cilvēku dzīve. Mēs lepojamies ar šo profesiju pārstāvjiem. Tāpēc es domāju, ka varu droši stāstīt par savu vectēvu, kurš divdesmit divus gadus nostrādāja par ugunsdzēsības un glābšanas dienesta šoferi Dagdā un joprojām atceras gadījumus, kad izglāba dzīvību citiem cilvēkiem.

Manu vectēvu sauc Pēteris Skrebs. Tagad viņam ir 67 gadi, un vectēvs jau 15 gadus ir pensionārs. Man ļoti patīk klausīties vectēva interesantos stāstus par saviem bērnības gadiem un iedomāties, cik sarežģīta dzīve bijusi bērniem pēckara laikā. Vectēvam bija liela ģimene, kopā ar viņu mājās dzīvoja vēl pieci bērni – viņa brāļi un māsa. Neskatoties uz to, ka bērnu ģimenē bija daudz un spēlējies vienam ar otru varētu veselām dienām, darbs vienmēr ir bijis pirmajā vietā. Kopš bērnības vectēvam vajadzēja daudz strādāt lauku darbos un palīdzēt saviem vecākiem. Kad vectēvs sāk stāstīt par saviem skolas gadiem, es vienmēr apsēžos ērtāk un klausos ļoti uzmanīgi, jo man viss liekas ļoti interesants. Vectēvs atceras, ka skola atradās tālu no mājām un viņam nācās celties ļoti agri, lai noietu piecus kilometrus un iespētu uz pirmo mācību stundu. Īpaši smagi bija ziemā, jo tolaik ziemas bija bagātas ar baltajām sniega kupenām, kurām brist pāri nebija tik vienkārši.

Beidzot skolu, vectēvs mācījās par profesionālu šoferi. Sākumā viņš strādāja par šoferi kādā celtniecības organizācijā. Bet pēc tam vectēvs pievienojās ugunsdzēsēju brigādei un pietuvojās savam dzīves mērķim – palīdzēt citiem cilvēkiem.

Ugunsdzēsējam jābūt atbildīgam, apņēmīgam, jābūt stipram raksturam, jāprot ātri pieņemt lēmumu. To visu es varu pateikt par manu vectēvu. Pēteris labi atceras savu pirmo dienu ugunsdzēsēja darbā un savu pirmo izsaukumu – dega māja Robežniekos. Vectēvs, cik vien var ātri, gribēja tikt līdz nelaimes vietai, jo viņš saprata, ka no tā, cik ātri viņš atbrauks, ir atkarīgs viss.

Lai arī ugunsdzēsēju darbs ir ļoti sarežģīts un atbildīgs, darbā netrūka arī smieklīgu atgadījumu, par kuriem vectētiņam patīk joprojām atcerēties. Ar smieklīgiem Pēteris stāsta par gadījumu, kad steidzās palīdzēt kaķim, kurš bija uzrāpies augstu kokā un baidījās nokāpt zemē. Runājot par savu darbu, vectēvs piebilst, ka strādāt komandā ir

grūts un reizē atbildīgs pienākums, jo bieži vien no viena cilvēka rīcības ir atkarīga pārējo kolēģu dzīvība.

Tagad vectēvs ir pelnījis atpūtu no darba un savu brīvo laiku viņš velta saviem hobijiem. Jaunībā Pēterim ļoti patika zvejot un medīt. Ar laiku viens hobijs nomainīja otru un jau vairākus gadus vectēvs nodarbojas ar biškopību. Garajos ziemas vakaros vectēvam patīk risināt krustvārdu mīklas, un tas viņam padodas itin viegli, jo savas dzīves laikā viņš ir izlasījis ļoti daudz grāmatu. Es vienmēr varu viņam kaut ko pajautāt un zinu, ka atbilde nebūs ilgi jāgaida.

Izvēlēties profesiju nav viegli. Visbiežāk cilvēks izvēlas darbu attiecīgi savām interesēm vai arī mērķiem, ko viņš vēlas sasniegt dzīvē. Es lepojos ar savu vectēvu, ka viņš izvēlējās tādu nozīmīgu, vajadzīgu cilvēkiem profesiju. Vectēva darbs tika novērtēts ar vairākiem goda rakstiem un atzinībām, taču vislielākie pateicības vārdi ir no tiem cilvēkiem, kuriem viņš palīdzēja un tādā veidā uzdāvināja iespēju dzīvot.

Pēteris Skrebs, mans vectēvs, ir Dagdas novada lepnums.

Linda Slapiņa
6.b klase
Dagdas vidusskola
Skolotāja: Leonora Brence

Natālija Silineviča

Uzskatu, ka mediķi jau ir novada, pilsētas vai ciemata lepnums. Tas ir darbs, kas ir nepieciešams cilvēcei. Šī profesija pieprasa milzīgu atdevi no cilvēka, kas to dara. Bez ārstiem mūsu dzīve būtu neiedomājama. Man šķiet, ka „Dagdas novada lepnums 2015” ir fizioterapeite Natālija Silineviča.

Septembris gailēja liepās, kļavās un bērzos ar dzeltensarkano mirdzumu un skumjo skanēšanu vakara vējos. Rudens vakara lietuslāses mirdzēja ziedos kā asaras skropstās, kā asaras skropstās mazam zīdainim - Natālijai. 1984. gadā 6.septembrī Sakoviču ģimenē nāca pasaulē ceturtais bērns. Meitene auga, iepazīna apkārtējo pasauli, vēlāk palīdzēja vecākajām māsām un brāļiem pieskatīt jaunākos ģimenes locekļus - vēl trīs brāļus un mazo māsu. Viņas bērnība noritēja dzīves jautrajā un krāsainajā karuselī.

Natālija ir Dagdas vidusskolas absolvente, 2003. gadā viņa iestājās Daugavpils Universitātes Dabaszinātņu un matemātikas fakultātē fizioterapijas specialitātē. Uzreiz pēc augstskolas pabeigšanas 2007. gadā viņa sāka savu ārsta karjeru Dagdas slimnīcā „VSPC Dagda”. Vēlāk, 2013. gadā, Natālija paplašināja savu specializāciju un sāka mācības Rīgas Stradiņa universitātē Fizikālās terapijas specialitātē, kur apguva elektroterapiju, magnētisko, gaismas, siltuma un aukstuma terapijas, inhalāciju. Pašlaik viņas ikdiena ir rūpes par citu cilvēku veselību un labsajūtu, turklāt Natālijai vēl ir deviņu un trīs gadu vecas meitas - Juliāna un Arianna.

Ikdienā viņa ārstē cilvēkus ne tikai ar jauno metožu palīdzību, bet arī strādā ar zīdaiņiem, ar bērniem, kuriem ir psihomotorās attīstības aiztures. Viņa koriģē pusaudžu stāju, nodarbojas ar cilvēku rehabilitāciju pēc traumām, insultiem, ķirurģiskām operācijām. Ārste veic aprūpi mājās pacientiem pēc smaga insulta un muguras traumām. Mudina cilvēkus veselīgam dzīvesveidam, nodarbojoties „veselības veicināšanas vingrošanu” grupās.

Pārnākot mājās, Natālijas garstāvokli uzlabo savu meitu sasniegumi. Viņa priecājas arī par savām māsām un brāļu meitām. Man prieks un lepnums, ka N.Silineviča ir manas mammas māsa. Man patīk mūsu kuplās ģimenes kopējās vakariņas un izbraucieni, svētki. Šī sievietē īstenībā popularizē Dagdas novadu un vēlas, lai tas attīstās. Lai viņas vēlēšanās piepildās, Natālija Silineviča pati darbojas tā labā, iegūstot jaunas zināšanas vai specialitāti. Tad arī Dagdas novada iedzīvotāji saņem jaunas iespējas savas veselības saglabāšanai un uzlabošanai.

Saka - darbs mīlestību nemazinot un manta laimi neatnesot. Arī Natālijas grūtās pūles darba dienās nemazina viņas mīlestību pret ģimeni, ģimenes locekļiem un savu dzimto novadu, cieņu un gribu palīdzēt citiem cilvēkiem. Tāpēc esmu pārliecināta, ka „Dagdas novada lepnums 2015” ir šī mīlošā māmiņa, saprātīgā sieva, izpalīdzīgā māsa un gudrā, zinošā ārste - Natālija Silineviča.

Dagdas vidusskolas
9.a klases skolniece Daniela Čapķeviča

Valentīna Stepīņa

Mans stāsts būs par manu pirmo pirmsskolas skolotāju Valentīnu Stepīņu. Tā ir skolotāja, kura mani sagaidīja, kad es pirmo reizi atnācu uz bērnudārzu. Viņa mani paņēma pie rociņas un uzreiz iepazīstināja ar pārējiem bērniem. Man skolotāja Valentīna ļoti iepatikās, jo viņa bija sirsnīga, pacietīga, izpalīdzīga, gudra un bērnus mīloša skolotāja.

Skolotāja Valentīna mums mācīja dažādas spēles, gājām rotaļās, iemācīja pazīt ciparus un burtus, pazīt augus un dzīvniekus.

Mēs ar skolotāju Valentīnu dzīvojam vienā sādžā un katru rītu un pēcpusdienu braucam kopā vienā autobusā. Kad es biju maziņa, viņa mani katru rītu veda līdz skolai un uzmanīja, lai es nepakristu, it īpaši ziemā, kad ārā bij slidens.

Tagad es mācos 5.klasē, bet skolotāja Valentīna joprojām māca mazos pirmsskolas bērnus. Viņa mācīja arī manu brāli, bet tagad burtus un ciparus māca manai mazajai māsai. Šajā mācību gadā es pie skolotājas Valentīnas apmeklēju rokdarbu pulciņu. Ar lielu sirdsdegsmi skolotāja gatavojas skolas pasākumiem, mēs iestudējam ludziņas, mācāmies dzejoļus. Skolotājai ir prasme sadarboties ar bērniem.

Skolotāja Valentīna man ļoti patīk, jo viņa ir cilvēks, kura mīl savu darbu un pašizlīdzīgi velta sevi darbam.

Konstantinovas sākumskolas
5.klases skolniece
Viola Grundāne

Viktorija Virza

Ikvienam no mums ir cilvēks, kuram cenšamies līdzināties. Cilvēks, kurš savu uzvedību, savus panākumus rāda mums kā piemēru. Es varu droši teikt: „Es lepojos ar savu mammu!”

Manu mammu sauc Viktorija Virza. Viņa ir cilvēks, kurš savas dzīves garumā un vēl tagad ir lutinājusi un mīlējusi trīs meitas. Pa to laiku, kuru tētis pavadīja ārzemēs, mamma pildīja divas lomas – gan mātes, gan tēva. Es varu apgalvot to, ka viņa ar visu ļoti labi tikusi galā. Mamma tika galā gan ar mums – trīs maziem bērniem, gan ar darbu pagastā, ar lopiem, kurus turēja, lai mums nekā netrūktu.

Mammu es uzskatu par savu draudzeni, jo tiešām zinu, ka viņai var uzticēties! Mēs viena otrai stāstām savus noslēpumus, dalāmies ar dienas jaunumiem un vienkārši „izkratām” sirdi viena otrai. Esmu ļoti pateicīga mammai par visu, ko viņa man ir devusi. Esmu dzirdējusi viņu sakām: „Dodu meitām to, ko pati bērnībā nevarēju saņemt!” Zinot, kā mamma ir uzaugusi – daudzbērnu ģimene, saimniecība, naudas trūkums, es ļoti lepojos ar to, ka viņa savas dzīves laikā mācījās, strādāja un kāpa pa karjeras kāpnēm tikai uz augšu! Un tagad? Mamma ar savu cītīgumu un darbaspēju ir Daugavpils Būvniecības tehnikuma saimnieciskās daļas vadītāja! Protams, darba kļuvis vairāk, uz mājām mamma atnāk nogurusi, bet viņas gandarījums par dienā padarīto liek visam nogurumam pazust. Ja agrāk, kad biju maziņa, mammai vajadzēja rūpēties par mani, tad tagad varam mainīties lomām. Tas taču ir tik patīkami – būt par atbalstu mammai!

Man vienmēr ir patīcis tas, ka jebkurā situācijā mamma radīs atrisinājumu, vienalga, lai cik slikti man būtu, viņa mani nomierinās. Viņa mani sapratīs un atbalstīs. Kāds nezināms autors ir teicis: „Lai izdzīvotu mūsdienās, jēga ir tikai draugiem!” Savu dzīvi nevaru iedomāties bez draudzenes – manas mammas stiprā pleca klātbūtnes.

Katram ir savs cilvēks, ar kuru tas lepojas. Esmu pārliecināta, ka es nevilšos savā mammā, savā lepnumā. Nekad! Paldies, māmiņ, ka tu man esi! Paldies par visu, ko esi dāvājusi man! Piedod par tavām negulētajām naktīm, par raizēm, kuras tev sagādāju!

Paldies tev...

Sintija Virza,
Dagdas vidusskolas 11.b klase

Ilona Bronka

Katrā pasaules stūrītī ir kāds cilvēks, ar kura darbu mēs varam lepoties, šim cilvēkam nav jābūt slavenam, galvenais - viņa attieksme pret dzīvi. Latvijā ir daudz cilvēku, ar kuriem mēs lepojamies. Viņiem ir dažādas profesijas, jo nav svarīgi, kādā nozarē strādā, galvenais, lai darbs ir sirdslieta un tiek apzinīgi paveikts.

Dagdas novadā netrūkst cilvēku, kuru priekšā būtu jānoliec galva, jo viņi ar savu attieksmi un centību ir paveikuši daudz lielu darbu. Manuprāt, „Dagdas novada lepnums 2015” titulu ir pelnījusi Ilona Bronka, jo viņa ir ne tikai čakla, saprotoša un izpalīdzīga Dagdas bērnu bibliotēkas bibliotekāre, bet arī gādīga māmiņa, jauka vecmāmiņa un eleganta sieviete. Viņa ir lieliska savas profesijas pārstāve. Ilonai piemīt atbildības sajūta, mērķtiecība, viņa ir labs paraugs un atbalsts ne tikai grūtā brīdī, bet arī priekos.

Ilona ir ļoti aktīva, viņa apmeklē dažādus kultūras pasākumus, rūpējas par savu izaugsmi, mīl puķes un veido brīnišķīgus rokdarbus, un tas atstāj savu atspulgu viņas darbā. Uz Dagdas bērnu bibliotēku es eju ar prieku, jo tur vienmēr ir silta un gaiša atmosfēra, kurā ir patīkami pavadīt laiku. Bibliotekāre Ilona strādā ar dažāda vecuma bērniem, organizē dažādus pasākumus, lai bērniem būtu interesanti. Kāds latīņu teiciens ļoti spilgti raksturo Ilonas dzīves moto: „neatļaidīgs darbs uzvar visu”, jo panākumu rezultāti ir neatļaidīga darba atspulgs.

Daudzie pienākumi šai sievietei netraucē ikdienā būt pozitīvai un izskatīties nevainojami labi. Viņa nekad nepadodas - ja mērķis ir uzstādīts, tad tas noteikti jāsasniedz. Arī šogad Ilona jau kopš gada sākuma strādā ar skolēniem, lai saglabātu Dagdas bērnu bibliotēku un piesaistītu jaunus lasītājus. Viņa aktīvi piedalās kultūras dzīvē – šogad bibliotēka ieguva pirmo vietu konkursā „Labākais svētku noformējums par godu Latvijas Republikai 97.gadadienai”. Viņa noteikti fascinē cilvēkus, kuri viņu pazīst, ar savaldību, inteliģenci, sievišķīgumu, kuru viņa izstaro, un tajā pat laikā ar savu vienkāršību. Manuprāt, šai sievietei ir zelta rokas, jo viņa veido burvīgas izstādes un veido bibliotēkas noformējumu, kas priecē visus bibliotēkas klientus. Ilona Bronka noteikti ir pelnījusi šo titulu, jo ne katrs cilvēks var uzņemties tik lielu atbildību un tik apzinīgi soļot pretī mērķim – audzināt jaunajā paaudzē mīlestību pret grāmatām.

Es apbrīnoju šo cilvēku, kurš atrod spēku jebkuram darbam, un, neskatoties uz lielo darba slodzi, viņai vienmēr ir žilbinošs smaids uz lūpām un optimistisks gars. Es droši varu teikt, ka Ilona Bronka ir Dagdas novada lepnums.

Baiba-Anna Ozoliņa,
Dagdas vidusskolas 11.a klase

Silvija Pauliņa

Skaisti dabasskati, zils ezers, burbuļojošas upes, gleznaini pakalni. Dagda ir maza, bet ļoti neparasta pilsētiņa. Šajā neparastajā pilsētā dzīvo arī neparasti cilvēki. Cilvēki, kas drūmo laiku padara gaišāku, kas liek smieties tad, kad negribas pat smaidīt, cilvēki, par kuriem gribas pastāstīt visam novadam, visai Latvijai.

Mūsu novadā ir daudz cilvēku, kas ir pelnījuši nomināciju „Dagdas novada lepnums”, cilvēki, kas visu savu mūžu ir pavadījuši Dagdā, cilvēki, kas māca un dod savas zināšanas citiem, tāpēc es ilgi domāju, par kuru tad var uzrakstīt.

Es uzskatu, ka lepnums ir tas, kuram neviļus gribas līdzināties, jo mēs vienmēr vēlamies līdzināties tiem, kurus uzskatām par patiesi izciliem cilvēkiem, tiem, kuru raksturs un uzvedība patīk. Arī es esmu ievērojusi, ka dažreiz pati neviļus līdzinos uzvedībā, manierēs un pat žestos vienam izcilam cilvēkam. Tā ir mana pirmā klases audzinātāja Silvija Pauliņa.

Pirmajā klasē spēru savus nedrošos soļus, viss likās tik nepazīstams un svešs, likās, ka drūmi mākoņi sakrājās virs manis, lielākās bailes ieviesa tas, ka daudzi teica, ka klases audzinātāja būs ļoti stingra un pat barga. Es baidījos, vai spēšu atrast kopējo valodu, bet tad iespīdējās silts saules stars, kas sniedza savu maigu roku, un mākoņi izzuda, tā bija skolotāja Silvija.

Skolotājai ir silta sirds, ar kuru viņa piesaista bērnus. Tā kā viņa strādā jau ilgu gadu un ir izaudzējusi vairākās paaudzes, tad dzīves gudrības uzkrājums palīdz iemācīt mūs ne tikai rakstīt vai lasīt, bet arī atrisināt visus citus dzīves sarežģījumus.

Skolotāja Silvija ir prasīga, tieši tāpēc daudzi viņas skolēni vēlākā dzīves ceļā kļūst par patiesi nozīmīgām personībām. Viņa ir ļoti stipra sieviete, ar drosmīgu raksturu, skolotāja māca arī saviem skolēniem drosmīgi rīkoties un domāt. Skolotājai Silvijai patīk bērni ar savu raksturiņu, bērni, kas izsaka savas domas un spēj pamatot savu viedokli. Kādreiz, kad mēģināju pierādīt savu taisnīgumu, redzēju skolotājas smaidā kaut ko īpašu, viņai bija nedaudz viltīgs smaidis, bet es jutu, ka viņa ir mazliet izbrīnīta un ieinteresēta, ka es, maziņš cilvēciņš būdams, izsaku savu viedokli un mēģinu pierādīt savu taisnīgumu.

Viņa ir ne tikai lieliska skolotāja, bet arī ļoti aktīva sieviete, skolotāja ar prieku dodas klases pārgājienos, ekskursijās. Viņai patīk organizēt un piedalīties dažādos pasākumos, skolotāja Silvija ir ļoti interesants cilvēks, ar kuru var aprunāties un smelties dzīves gudrības.

Skolotāja Silvija ir mūsu, viņas skolēnu, otrā mamma. Kā jau katra māte, arī skolotāja mūs bāra un mācīja, kā būtu jādara pareizi, bet nevienam neļāva apvainot viņas bērņus. Es zinu, ka skolotāja cīnīsies un aizstāvēs mūs jebkurā dzīves situācijā.

Radoša, iedvesmojoša, laipna, bet tajā pašā laikā arī prasīga un stingra - tieši tāda ir skolotāja Silvija. Ar savu smaidu un maigu glāstu viņa spēj nomierināt ikvienu, bet viņas stingrība ir mudinājusi mūs mācīties, viņa lika pamatus manai saliedētajai un draudzīgajai klasei. Esmu ļoti pateicīga skolotājai, tāpēc uzskatu, ka skolotāju Silviju Pauliņu var droši saukt par Dagdas novada lepnumu!

Airita Olehņoviča,
Dagdas vidusskolas 9.a klase

Otīlija Loginova

Skolotājs – viena no atbildīgākajām profesijām pasaulē. Skolotāji ir mūsu otrie vecāki, jo viņi mūs sargā un māca, mīl un atbalsta. Viņi ietekmē mūsu dzīvi, palīdz piepildīt savus sapņus. Viena no skolotājiem, uz kuru var paļauties, ir skolotāja Otīlija Loginova. Jau 35 gadus skolotāja Otīlija strādā Andzeļu pamatskolā.

Skolotāju Otīliju var raksturot kā pozitīvu cilvēku, kurš vienmēr smaida. Ar savu pozitīvo noskaņojumu viņa spēj uzmundrināt arī apkārtējos cilvēkus. Skolotāja ir gudra, punktuāla, labsirdīga, pacietīga un vienmēr izskatās eleganta.

Viņa mums māca vēsturi un sociālās zinības. Vēstures stundās skolotāja prot visu paskaidrot, sniedz atbildes uz jautājumiem, prot ieinteresēt. Es vienmēr ļoti gaidu sociālo zinību stundas, jo mēs varam izrunāties un atklāti parunāt par dažādām tēmām, noskatīties mācību filmas par drošību un par savstarpējām attiecībām.

Jau apmēram 15 gadus skolotāja Otīlija vada novadpētniecības pulciņu. Arī es otro gadu darbojos tajā un ar interesi apmeklēju nodarbības. Mēs vairāk iepazīstam un izzinām savu novadu. Pateicoties skolotājai Otīlijai, jau otro gadu piedalījāties Zemkopības ministrijas rīkotajā konkursā „Mūsu mazais pārgājiens”. Šogad tēma bija „Mežs - mūsu bagātība”. Kopā ar skolotāju un pulciņa dalībniekiem braucām ekskursijā uz mežu, kur kopā ar mežzinī izstaigājām meža takas, vērojām apkārtni, mācījāties noteikt koku vecumu. Veicām radošu izpētes darbu, par kuru saņēmām pateicības rakstu un nelielas balviņas – skaistas koka medaļas.

Skolotāja Otīlija vada skolas parlamentu. Parlamenta dalībnieki aktīvi piedalās skolas dzīves organizēšanā, rūpējas par pasākumu norisi. Skolotāja uzklausa mūsu idejas un piedāvā savus ierosinājumus, sagādā nepieciešamos materiālus.

Ja ir vajadzīga kāda informācija par skolas vēsturi vai kādas fotogrāfijas, jānāk pie skolotājas Otīlijas. Viņas pārziņā ir arī skolas muzejs. Muzejā var sameklēt interesantu un diezgan senu informāciju par mūsu skolu. Tā ir kārtīgi apkopota un izkārtota, lai ikviens apmeklētājs spētu atrast un apskatīt nepieciešamos materiālus.

Skolotāja Otīlija ir ne tikai laba skolotāja, bet arī gādīga un mīļa mamma un vecmāmiņa. Kopā ar vīru izaudzinājuši divas meitas, tagad palīdz rūpēties par mazbērniem. Skolotāja palīdz arī vīramātei.

Brīvajā laikā skolotājai patīk adīt, lasīt, veikt dažādus rokdarbus.

Skolotāj, es Jums pateicos par to, ka Jūs esat atsaucīga, protat uzlabot noskaņojumu, ļoti interesanti vadāt stundas un mācāt mīlēt savu dzimteni. Dodot no sevis labāko, Jūs iedvesmojat mūs mācīties.

Jūs esat mans Dagdas novada lepnums!

Andzeļu pamatskolas
6.klases skolniece Evita Ložkina
Skolotāja Irēna Lovčinskā

Vija Giptore

Vija Giptore ir feldšere un cilvēks ar plašu sirdi. Viņa dzīvo Robežnieku pagastā, bet strādā arī pie mums Asūnē. Asūnes feldšerpunktā Vijas kundze strādā nepilnu gadu, bet jau ir iemantojusi vietējo cilvēku cieņu un mīlestību. Es lepojos ar to, ka pie mums ir tik atbildīgi un jauki cilvēki kā mūsu feldšere.

Vija Giptore ir dzimusi Jēkabpilī. Pēc Jēkabpils 3. vidusskolas beigšanas, viņa iestājās Daugavpils medicīnas skolā. Pabeidzot to, sapņoja strādāt laukos. Sapnis piepildījās. Vijas kundze, pēc medicīnas skolas beigšanas, norīko strādāt uz Krāslavas rajonu Robežniekiem. Tur viņa strādā kopš 1977. gada, tātad jau 38 gadus.

Kā stāsta pati feldšere, ka viņa šo profesiju izvēlējās tieši tādēļ, ka vēlējās palīdzēt cilvēkiem laukos. Vijas kundze saka, ka agrāk, kolhoza laikos strādāt bija grūtāk. Bija vairāk cilvēku un nebija sava transportlīdzekļa ar ko nokļūt pie slimnieka, kas dzīvoja attālākā stūrītī. Ir izstaigāti simtiem kilometri, lai palīdzētu slimniekam, arī naktīs. Tagad cilvēku ir daudz mazāk un ir ar ko pašai braukt, tādēļ ir vieglāk, bet garlaicīgāk.

Liktenis Vijas kundzi nav lutinājis. Jaunībā apprecējās, kolhozs piešķīra māju, kurā dzīvo arī šodien, piedzima dēls. Liekas, ko vēl cilvēkam vajag priekš laimes. Bet tad liktenis parāda arī savu skarbo pusi. Kad dēlam ir tikai 11 gadi, mirst vīrs. Un Vijas kundzei jāsaņem no trieciena un jābūt dēlam gan par mammu, gan par tēti. Viņa nekad nesūdzas, ir stipra un uzaudzina jauku, patstāvīgu dēlu. Tagad dēls jau ir atstājis savas dzimtās mājas.

Vijas kundzei ir arī neliela piemājas saimniecība. „Kā tad laukos bez saimniecības?”, smejas feldšerīte. Tā ka slinkot nav laika - darba pienākumi, saimniecības solis, piemājas dārziņš, sapņi par dēla nākotni un mazbērniem – aizņem visu laiku.

Gribas teikt, ka mūsu feldšerīte ar lielu atbildības sajūtu pilda savus darba pienākumus. Ar cieņu izturas pret jebkuru cilvēku, uzklausa to, palīdz kā spēdama. Vienmēr piezvana un atgādina par potēm vai pārbaudi. Interesējas par pacientu veselību pat satiekot tos uz ielas. Tas ir cilvēks par kuru varam teikt – cilvēks savā vietā.

Vijas kundze ir īsts piemērs mums, jaunajai paaudzei. Mēs varam no viņas mācīties darba tikumu un attieksmi pret cilvēkiem. Patiešām lepnums pārņēms domājot par tādiem cilvēkiem.

Asūnes pamatskola
Anita Kekere
6. klase
Skolotāja Regīna Pauliņa

Olga Saule

Bibliotēka – tā ir vieta, kuru bieži apmeklē cilvēki, kuriem patīk lasīt grāmatas. Es arī bieži iegriežos bibliotēkā, tāpēc vēlos pastāstīt par Andzeļu pagasta bibliotekāri Olgu Sauli.

Viņa par bibliotekāri strādā jau divdesmit gadu. Ikviens apmeklētājs te vienmēr ir gaidīts. Olga katru laipni sagaida, uzmanīgi uzklausa, palīdz atrast nepieciešamo

informāciju un materiālus. Viņai var droši jautāt, kādu grāmatu tu vēlies. Lielajā grāmatu klāstā viņa ātri sameklēs vajadzīgo.

Svētkos, glīti noformējot bibliotēkas telpas, Olga rada svētku noskaņojumu apmeklētājiem. Viņa pati brīvajā laikā nodarbojas ar rokdarbiem un organizē dažādas interesantas izstādes, kuras veido čaklākie pagasta rokdarbnieki.

Bibliotēkas apmeklētājiem vienmēr ir pieejama jaunāko grāmatu izstāde. Olga arī bieži rīko tematiskās literatūras izstādes.

Bibliotēka ir aprīkota ar datoriem, kurus var izmantot ikviens apmeklētājs. Ja nepieciešams, bibliotekāre palīdzēs sameklēt nepieciešamo informāciju. Arī man viņa mācīja strādāt ar datoru.

Olga sadarbojas arī ar skolu: organizē lasīšanu popularizējošus pasākumus, rīko pirmās ekskursijas uz bibliotēku sākumskolas skolēniem, čaklākajiem lasītājiem organizē braucienu uz Grāmatu svētkiem.

Bērni bibliotēkā ir īpaši gaidīti, jo ir iekārtota vieta, kur viņi var palasīt grāmatas, paspēlēt galda spēles, pazīmēt un jauki pavadīt brīvo laiku.

Olgai ir ļoti draudzīga ģimene. Viņa arī bieži apciemo savus vecākus, palīdz viņiem.

Olga Saule ir atsaucīga, draudzīga un sirsnīga. Tādas bibliotekāres kā Andzeļos, nav nekur citur.

Andzeļu pamatskolas
6.klases skolnieks Jānis Burcevs
Skolotāja Irēna Lovčinovska

Diāna Lukjanska

Dagdas novads ir varens, jo tajā dzīvo vareni un godprātīgi cilvēki. Atrasties Dagdas novadā ir patīkami, patīkamāk nekā kaut kur pasaules malā pie okeāna, nekā lielas pilsētas centrā, jo tā ir mana dzimtene, te es augu, skolojos un nākotnē, kad vecumdienas nāks klāt, es, visticamāk, atgriezīšos.

Dagdas novada cilvēkiem piemīt īpašība, tā ir dvēseles sapratne, vienkāršība. Mūsdienās katrs cilvēks ir kaut ko labu izdarījis savam novadam, pagastam, lai tas zeltu un plauktu. Es vēlos pastāstīt par vienu ārkārtīgi interesantu cilvēku, tā ir mana klasesbiedrene un labākā draudzene.

Diāna dzīvo Asūnes pagastā, mācās Asūnes pamatskolas 9. klasē. Viņa bieži piedalās pasākumos, tajos viņa dzied, lasa dzejoļus. Diānai ir daudz talantu, viņa prot spēlēt klavieres, ģitāru, apburoši dzied. Viņa ir ļoti izpalīdzīga, uzmanīga pret apkārtējiem cilvēkiem. Diāna manā dzīvē ir ļoti vērtīgs cilvēks. Es viņai esmu pateicīga par klātbūtni manā dzīvē, viņa mani atbalsta grūtos brīžos un priecājas kopā ar mani par manām uzvarām. Tādu cilvēku ir ļoti maz mūsdienās, tā kā cilvēki mainās laika gaitā, viņu sliktās rakstura īpatnības liek par sevi zināt un labās nodzist, kā liesma no stipra vēja, ar Diānu tā nav. Diāna ir ļoti saprotoša, es brīžiem brīnos, kā viņa var visu pieņemt un saprast, un vēl atbalstīt. Diāna ir manas dvēseles atspulgs, jo katra cilvēka draugs ir tā atspulgs. Mēs dzīvojam vienu dzīvi, katra sekunde, minūte ir neatkarojama mūsu dzīvē un varbūt pēdējā, tāpēc ir jāpavada laiks ar sev patīkamiem cilvēkiem, netērējot laiku uz tukšiem cilvēkiem, no tā nekāda labuma nebūs. Diāna pēc rakstura ir stipra, viņa savu vārdu vienmēr tur un, ja ir kāds mērķis, viņa līdz tam nokļūs.

Diānu es droši varu saukt par Dagdas novada lepnumu, jo viņa ir uzticama un patiesa, atklāta un tieša, izpalīdzīga un saprotoša. Es ceru, ka viņa paliks ar tādu pašu neatvairāmu dvēseli arī nākotnē. Es viņai novēlu, lai nākotnes izvēles, panākumi viņai dod jaunu stimulu turpināt tādā garā.

Asūnes pamatskolas 9. klases skolniece
Marija Kaskeviča
Skolotāja Ārija Šumeiko

Ineta Andžāne

Īpašu cieņu un atzinību šogad gūst mana tante Ineta Andžāne.

Inetas Andžānes ģimene ir kuplākā mūsu Dagdas novadā, jo Ineta ir astoņu bērnu māmiņa. Šogad Andžāņu ģimene ir apbalvota un ir ieguvusi titulu "Gada ģimene - 2015".

Neskatoties uz to, ka Ineta dzīvo Dagdas pilsētā, viņa tur govis, cūkas un mājas mīļus- kaķus un suņus. Ineta agrāk strādāja Dagdas policijas iecirknī par apkopēju, pēc tam - par autoveikala pārdevēju, bet mācījās par agronomu- dārzkopi.

Atceros, ka Inetas ģimene bija uzaicināta pie prezidenta Valda Zatlera. Andžāņu ģimene par savu bērnu godalgotiem sasniegumiem ir saņemusī apbalvojumu pat Preiļu pilsētā!

Man ir lepnums par Inetu, jo viņa vienmēr tiek raksturota kā laba un gādīga māmiņa saviem bērniem!

Gribētos, lai Latvijā būtu vairāk ģimeņu, ar kurām lepoties!

Šķaunes pamatskola
Evita Kaše
Skolotāja Ināra Andžāne

Ludmila Savluka

Mūsu lepnums ir labi, atsaucīgi cilvēki. Tāda ir arī mana māmiņa Ludmila Savluka.

Mūsu ģimene ir liela. Māmiņai Ludmilai ir trīs meitas un dēls. Māmiņa mūs visus lolo un rūpējas par mums, lai mēs izaugtu lieli. Mamma katru dienu gatavo ēst, lai visi bērni būtu paēduši. Vēl viņa rūpējas, lai bērniem būtu glīts apģērbs.

Mamma vienmēr māca nerunāt sliktus vārdus, nesist savus draugus un klasesbiedrus. Bieži mammai nav laika spēlēt ar saviem bērniem, jo viņai ir daudz darba. Māmiņa visu laiku krāj naudu, lai savus bērnus labi izaudzinātu. Māmiņa grib, lai mēs izaugtu gudri un veselīgi. Mums ir jāēd veselīgi ēdieni, mums nedrīkst ilgi pavadīt laiku pie datora. Dažreiz māmiņa piekūst. Cik daudz rūpju māmiņai!

Mēs māmiņu klausām un lepojamies ar mūsu mīlo, gādīgo māmiņu!

Šķaunes pamatskola
Daniela Kiseļova
Skolotāja Ināra Andžāne

Ilona Augustova

Pasaulē ir daudz dažādu cilvēku, un katrs no tiem ar kaut ko lepojas. Vieni lepojas ar savu ģimeni, citi par skolotājiem, skolniekiem, klases audzinātājiem - ar visiem tiem, kuri mūsu sirdij ir mīļi un dārgi. Un tā būs vienmēr, jo pasaulē ir daudz labu cilvēku, ar kuriem var lepoties.

Es gribu Jūs iepazīt ar kādu patiešām jauku cilvēku, tā ir Konstantinovas pagasta bibliotekāre Ilona Augustova. Ilonas dzimtene ir mūsu Konstantinovas pagasts. Dzimusi kuplā, strādīgā, godīgā ģimenē, mācījās Dagdas vidusskolā. Daudzus gadus strādāja Dagdas policijas iecirknī. 2011. gadā iesāka strādāt mūsu pagasta bibliotēkā. No tiem laikiem bibliotēkā notika daudzas izmaiņas. Tika izremontētas bibliotēkas telpas, papildināts grāmatu skaits, iegādāti jauni grāmatu plaukti. Bibliotēkā ir radošā darbnīca, kurā var darboties gan bērni, gan pieaugušie. Bibliotēkā ir seši datori. Ilona vienmēr piedāvā lasīt jaunākās grāmatas, jaunākos laikrakstus. Ilonai ir daudz dažādu ideju, tāpēc radošajā darbnīcā vienmēr ir ar ko nodarboties. Darbnīcā tika veidoti dažādi darbi, piemēram, apsveikuma atklātnes Ziemassvētkiem, sniegpārslīņas, pērlišu koki un ziedi, origami, dažādi adījumi, tamborējumi un vēl daudz citu darbu. Vēl Ilona veicināja un palīdzēja izveidot sieviešu klubiņu "Veiksme". Šī klubiņa sastāvā ir 12 sievietes, kuras nodarbojas ar dažādiem rokdarbiem. Šim klubiņam tika iedalītas telpas, izremontētas, iegādātas mēbeles, dators, projektoris.

Ilona vienmēr visus sagaida ar smaidu, viņa ir atsaucīga, godīga, labsirdīga, sirsnīga. Vēl viņa dejo līnijdejas, viņa ir liela rokdarbniece, īsts darba rūķis! Ilona vienmēr uzklausa, nomierinās, palīdzēs. Mana mamma vienmēr par viņu brīnās, no kurienes viņai rodas tik daudz spēka! Bet pats galvenais - Ilona ir labākā mamma un vecmamma. Viņai ir jauka meita Sanita un maza mazmeitiņa Elīza, kuras viņa ļoti mīl! Visu laiku neizstāstīju par mūsu bibliotekāri, bet tas nav tik svarīgi, galvenais, lai Ilonai ir spēks un spars strādāt.

Novēlu, lai Ilonai rodas vēl jaunas idejas, jo vēlos mūsu bibliotēku redzēt ziedošu!

Paldies tev, Ilonīt! Mēs lepojamies ar Tevi!

Lidija Geka,
Dagdas vidusskolas 6.a klase

Pēcvārds

*Dzīve katram teic: izvēlies,
izvēlies, visu tu drīksti!
Vai gribi to spīvo gudrību,
kas ilgi rudenī pīlādžos turas,
Vai gribi to lapas vieglumu,
kas sirdi nes pāri jūrām,
Un klāt vēl apiņa drošumu,
kad kuģis dzīs viļņos vagu?...
Bet tu sev paņēmi vārpu smagumu
Un deviņvīru un vērmeļu spēku...
/L.Brīdaka/*

Pateicamies Dagdas novada skolēniem par atsaucību, aktīvu, radošu un veiksmīgu dalību konkursā!

Pateicamies Dagdas novada cilvēkiem - konkursa eseju varoņiem par kuriem ir tapuši šie stiprie stāsti, ar kuriem mēs varam lepoties!

Pateicamies skolotājām: Leonorai Brencei, Dainai Jakovelei, Ritai Orolei, Venerandai Lutinskai, Ainaī Zariņai, Ainaī Slesarei, Āriīai Šumeiko, Regīnai Pauliņai, Žannaī Rapšai, Inārai Andžānei, Irēnai Lovčinovskai par prasmi atbalstīt, virzīt un ieinteresēt un savus skolēnus saskatīt labo, krietno, vērtīgo un godājamo cilvēku sev līdzās !

Saturs

Ievadvārdi.....	2.lpp.
Konkursa dalībnieki un eseju varoņi.....	3.- 4.lpp.
Esejas.....	5.- 31 .lpp.
Pēcvārds.....	32.lpp.
Saturs.....	33.lpp.

Mūsu kopīgo veikumu varēs skatīt elektroniskajā versijā Dagdas novada mājas lapā www.dagda.lv. un Dagdas novada Tautas bibliotēkā.

Informāciju apkopoja un sagatavoja
Dagdas novada Izglītības, kultūras un sporta nodaļas
izglītības darba speciāliste Irēna Maļkeviča

Dagda, 2016

雜
雜
雜
雜
雜
雜
雜
雜
雜
雜

雜
雜
雜
雜
雜
雜
雜
雜
雜
雜

雜
雜
雜
雜
雜
雜
雜
雜
雜
雜

雜
雜
雜
雜
雜
雜
雜
雜
雜
雜

雜
雜
雜
雜
雜
雜
雜
雜
雜
雜

雜
雜
雜
雜
雜
雜
雜
雜
雜
雜